UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Prima pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Visual Library

violenti rapiunt illud. Quidam vero illud furant̄ per ꝯtemplationem. ſicut maria magdalena. que ſedebat ad pedes dn̄i audiens verba eius. Quidam aūt illud emunt ꝑ elemoſinaꝝ largitionē. Vnde aug. de ſpiritu et anima. Ecce inquit venale eſt regnū dei. eme ſi vis. tantū valet quantū habes. ꝙ ſi nihil habes teipſum da ⁊ habebis illud. Quibuſdā vero hoc regnū gratuito dat. pueris ſcilꝫ deſcendentibꝰ in ſacramento eccleſie. qui nullis ſuis meritis ſaluant̄. Pſal. Pro nihilo habuerunt terraꝫ deſiderabileꝫ. Quidā vero etiā compelluntur intrare vrgentibꝰ aduerſitatibꝰ mundi. et egeſtate qualis fuit filius prodigus. qui egeſtate compulſus rediit ad patrem. Lu. 15. Pſal. Imple facies eoꝝ ignominia et querent nomen tuū. Tercio ponit metuenda ſententia de reprobatione quorundā: dico aūt vobis: cuius dicere infallibile eſt: ꝙ nemo viroꝝ illoꝝ qui vocati ſunt: et neglexerunt venire: guſtabit cenam meā: ergo vt dicit grego. nemo ꝯtemnet ne dū vocatus excuſat. cū voluerit intrare n̄ valeat. ꝛc.

Dominica tercia poſt penthecoſtes Prima pars ſermonis lii

A

Erant appropinquantes ad ihesū publicani ⁊ peccatores vt audirent illuꝫ ꝛc. Lu. 15. et Mat. 18. Quanta ſit benignitas dei et māſuetudo circa peccatores. Preſens euangeliū declarat. in quo primo oſtendit ꝙ̄ miſericorditer deus ſuſcipiat ad ſe redeuntes. Secundo quanto labore ꝑquirat errantes. ibi. et ait ad illos. Tercio ꝙ̄ diligenti ſollicitudine inueniat abeuntes. ibi aut que mulier. Circa primū duo facit. Primo eñ ponit peccatoꝝ acceſſum ad chriſtū. A Erant appropinquantes ad iheſum publicani et peccatores: Publicani dicunt̄ qui exigunt tributū reꝝ venaliū. maxime eaꝝ reꝝ que nauigio ferunt̄. Quod qꝛ difficiliter fit ſine peccato ꝓpter implicationē cure ſecularis. iō inter peccatores ꝯnumerant̄. aut ꝓpter hoc quia prohibita erat iudeis talis exactio. 1. eſdre. 7. Vectigal tributum in annonaſ non habetis poteſtatē imponendi. ideo iſti tanꝙ̄ alioꝝ raptores. Dicunt̄ publicani pec[cat]ores. vn̄ etiā alio modo dicit̄ publicanus ex eo ꝙ publice peccet. Nota ꝙ peccatores dn̄t accedere ad chriſtū ſicut infirmus ad medicū. pauꝑ ad theſauꝝ. eſuriens ad cibū. cecus ad lumē. ſeruus ad libertatē. captiuus ad redemptionē. laxatus ad requieꝫ. et mortuus ad vitā. Sunt eñ peccatores infirmi ſpiritualiter. 1. mach. 11. infirmati ſūt mente

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

et clamauerunt. tot eñ patiunt̃ genera infirmitatũ quot pec-
catis ſũt vulnerati. vñ neceſſe habent accedere ad medicũ xp̃m
vt ſanent̃ qui ꝓpiciatur omnibꝫ iniq̃tatibꝫ nr̃is. ⁊ ſanat oẽs
infirmitates anime Itẽ ſunt pctõres egentes ⁊ pauꝑes diuiciꝭ
gratie. p̃s. ego vero egenus ⁊ pauꝑ ſũ. quaꝓpter accedunt ad
xp̃m thezaurũ oĩs boni. vt ditent̃ qui dat omnibꝫ effluenter.
Eſt eñ diues in oẽs qui eũ inuocant. p̃s. adiuuit pauperem
de inopia. Item ſũt pctõres eſurientes ⁊ ſitientes. p̃s. Eſurien
tes ⁊ ſitientes. anima eoꝝ in ipis defecit. hec eñ tp̃alia nõ poſ-
ſunt tollere famẽ anime. ſũt eñ ſicut ſilique cibus porcoꝝ que
intus vacue ſunt et potius inflant ventrem q̃ ſatient. Rurſus
ipſa tp̃alia nõ extingunt ardorẽ ſitis. ſũt eñ velut aqua ſalita
que amplius ſitim accendit. q̃nto amplius fuerit guſtata. ⁊ iõ
neceſſariũ eſt pctõribꝫ ad deũ accedere. qui eſt cibꝫ verus ⁊ fonꝭ
aque vite. vt nõ eſuriant nec ſitiant amplius. Item ſũt pctõ-
res ceci ĩ intellectu. excecauit eñ eos malicia eoꝝ. p̃s. lumẽ ocu
loꝝ meoꝝ. ipm nõ eſt mecum Igit̃ ad deũ accedant. qui vera
lux eſt in quo tenebre nõ ſunt vlle. p̃s. Accedite ad eũ ⁊ illumi
namini. Itẽ pctõres ſunt ſerui. Omnis eñ qui facit pctm̃. ſeruꝰ
eſt pcti Io. 8. ideo accedunt ad deũ qui ab hac liberat ſeruitute
vnde idẽ. Si filius liberauit vos vere liberi eritis. Item pctõres
ſunt captiui. a dyabolo detenti Iſa. 46. anime eoꝝ in captiuita
tem ibunt Accedat ergo ad deũ qui nõ dedit aliud preciũ. niſi
ſeip̃m ꝓ nr̃a redemptione. Iſa. 45. captiuitatẽ meam dimittet.
non in p̃cio nec in muneribꝫ. et iterum. gratis venũdati eſtis
et abſq; argento redimemi. Item pctõres ſũt laxati et fatigati
onere pctõꝝ Iſa. 46. Onera viam graui pondere vſq; ad laſſi
tudinẽ. vnde neceſſarium eſt illis ad deum accedere. qui tollat
hec grauamina. et dat fatigatis requiem. Math. 11. venite om
nes qui laboratis ⁊ onerati eſtis. ⁊ ego reficiã vos. vltimo peccatores
tores mortui ſũt. pctm̃ eñ tanq̃ venenũ tollit vitã aĩe. et iõ
ſũt ſedentes in tenebris ⁊ vmbra mortis Quaꝓpter neceſſarium
eſt nobis ad dñm accedere. q̃ ẽ vita pura ⁊ eterna. vt mẽs nr̃a
viuificet̃. 1. Cor. 15. Sic in adã oẽs moriunt̃. ita in xp̃o omẽs
viuificabunt̃ Deinde oñdit adq̃d acceſſerint pctõres ad xp̃m.
vt audirẽt illũ: delectabant̃ pctõres audire v̈ba xp̃i. qui rõna
bilit̃ pcta rep̃hendebat. qꝛ nõ cũ auſteritate. ꝫ benigne eos ad-
monebat. qꝛ nõ fulmiabat ad ↄdẽnandũ. ꝫ miĩcordit̃ ſpem ve-
nie ꝓmittebat Scd̃o ponit̃ iniquꝰ murmur iudeoꝝ: ⁊ murmu
rabãt phẽi. q̃ religionis cultu ⁊ ſilᷓata ſcitate ab alijs erãt diui
ſi: et ſcribe: q̃ legis noticia erant doctores ꝓpl'i: dicẽtes: nõ q̃de

murmurabant de eo q̄ peccatores appropinquabant chriſto. ſed q̄ ad ſe appropinquantes recipiebat ꝛ manducabat cū illis q̄ hic: qui credit bonus et ſanctus: peccatores recipit: ad ſuaꝫ ꝯuerſationē et gratiā: et: quod amplius ē: manducat cū illis tanq̄ȝ amicus eoꝝ. Si cognouiſſent ſcribe et phariſei q̄ xp̄s venit in hunc mundūꝫ peccatores ſaluos facere. vt dixit ap̄ls. i. thi. i. nequaq̄ȝ murmuraſſent ſi eos recipiebat. Non em̄ ſanatꝰ infirmus. niſi ꝯcedat ad ipſum medicus. nec illuminantꝰ tenebre niſi preſentia luminis. nec viuificatꝰ corpus niſi adſit vita. Si em̄ xp̄o tanta fuit cura de pc̄toribꝫ vt ꝑ illis carnē ſumeret et moreretꝰ. non ē miꝝ ſi eos recipiebat vt ꝯuerſando cū eis cōuerteret eos a peccatis. ſanaret ꝛ illuminaret. hoc em̄ totū fuit benignitatis et miſericordie. ſed murmur ſcribaꝝ et phariſeoꝝ erat arrogantie et ſuꝑbie. vt dicit grego.

Secunda pars B

Ecundo cū dicitꝰ: et ait ad illos: ponitꝰ vna ꝑabola q̄ declaratꝰ q̄nto labore xp̄s errantes ꝑquirat. ꝛ ſex facit Primo em̄ tangitꝰ multitudo ſubiectoꝝ xp̄i: et ait ad illos ꝑabolā iſtā dicens: Gre. ſimilitudinē dedit quā et hō in ſeipſo recognoſceret. et tn̄ ad amorē hominū ꝑtineret: Quis ex vobis hō: inter eos querit quis ſit iſte hō. et ipſe eſt hō iſte. licet ipſum nō cognoſcerent. Jo. i. Medius aūt veſtꝝ ſtetit quē vos neſcitꝭ: qui habet centū oues: Oues xp̄i ſm̄ Jero. totū humanū genus ē. Eze. 34. greges paſcue mee vos hoīes eſtis. ex quibꝫ ouibꝫ nonagintanouē ſunt iuſti. vna vero ē peccator ſm̄ q̄ dicitꝰ in fine iſtius ꝑabole. vel ſm̄ ambro. oues xp̄i vnū ſunt genere et nō ſpecie angeli ſcꝫ ꝛ hoīes. q̄ vt dicit gre ipſe centū oues habuit. cū ſanctoꝝ angeloꝝ et hoīm numeruꝫ poſſedit. ex quibꝫ ouibꝫ nonagintanouē angelici ſunt ſp̄us. in vna ꝑdita oue genus humanū intelligitꝰ. Diues igitꝰ eſt iſte paſtor vt dicit ambro. cuius nos oēs centeſima portio ſumus. Secundo ponitꝰ vniꝰ ouis ꝑdite requiſitio: et ſi ꝑdiderit vnā ex illꝭ Greg. vna inquit ouis tūc periit q̄n peccando hō paſcua vite reliquit. ſed audi paſtoris dilectionē et benignitatē: nōne dimittit nonagintanouē: in deſerto: deſertū eſt celū. q̄ primus angelus deſeruit. ſilꝛ et hō per peccatū in quo celo ſaluator nr̄ verus paſtor ouiū nonagintanouē reliquit oues nouē ſcꝫ beatoꝝ ſpirituū ordines. videlicet. angeloꝝ. archangeloꝝ. virtutū. poteſtatū. principatū. dn̄ationū. tronoꝝ. cherubī. et ſeraphim. quos ſm̄ mat. dicitꝰ reliquiſſe in montibꝫ. id ē in ſublimibꝫ celoꝝ. nō quidē ſm̄ diuinitatꝭ p̄ntiā ſm̄ quā vbiq̄ȝ p̄ns eſt nec ſm̄ guber